

Til

Landstingets Toldudvalg.

De af Regjeringen i Landstinget forelagte Lovforslag til en ny Toldlov samt om Brændevins og Ols Beskatning have været drøftede i Handelsforeningen, og tillade vi os at meddele de Bemærkninger, samme her have foranlediget.

Man billigede almindelig, at Toldforslaget hviler paa den Tanke, navnlig da Beskyttelses-systemet mere og mere gjør sig gjældende i vore Nabo-stater, ved moderate Toldsatser vedblivende at yde Industri og Håndværk en moderat Beskyttelse imod Udlandets Oveproduktion. Smidlertid fandt man dog ikke, at denne Tanke var konsekvent gennemført, idet flere Virksomheder tiensynlig blive udsatte for at ødelægges af den fremmede Konkurrence. Saaledes ville sandsynlig vore Olie-møllers Eksistens blive alvorlig truet ved en Nedsættelse af Tolden til 2 Ore, og om man end af Hensyn til den med Rusland bestaaende Traktat fandt det rigtigt, at russisk Gampeolie fremdeles indgaar frit, og man ogsaa kunde billige, at aldeles vandklar Petroleum, hvis Lugt tilkjendegiver sig som saadan, belægges med en Told af 2 Ore, maatte man finde det mere stemmende med Billighed, at alle andre Olier svare en Told af 4 Ore. En Forskel af ikkun 5 Ore mellem Tobaksblade og forarbejdet Tobak maa anses meget betænelig for Landets Tobaksindustri, og forarbejdet Tobak formenes truet enten sammen med Cigarer eller alene at ruede forhøjes til 50 Ore. De i Landet bestaaende Saltfogerier maa vistnok ved den foreslaaede Toldfrihed nedlægges, og man kunde ikke ganske dele den Betragtning, at den fri Indførsel vilde have nogen som helst Betydning som Livsfornödenhed, da Fordyrelsen paa dette ved en rimelig Told vil blive aldeles umærkelig for det daglige Forbrug. Der gjordes stærke Indvendinger imod at lade Margarinmør indgaa frit, da det utvivlsomt er et færdigt Produkt, medens man beskatter Naaproduktet Margarin med 2 Ore, og det urgeredes, at en saadan Frigivelse kunde have skadelig Indflydelse paa Smørforretningen, idet denne Artikel ikke alene konkurrerer med dette vort Lands vigtige Produkt, men ogsaa kunde benyttes til dets Forfalskning; men herimod blev der indvendt, at den kriminelle Lovgivning, ikke Toldloven, maatte skjærme mod Forfalskninger.

Med Hensyn til den foreslaaede Told paa Manufakturvarer syntes man almindelig at billige Forslaget, og navnlig ansaas det heldigt, at Tolden paa Erikotage foreslaas nedsat fra 2 Mark til 25 Ore. Der har været gjort mange forgjæves Anstrengelser for at ruede Bod paa det Uvæsen, der drives af en stor Sværm af Omløbere Landet rundt med strikkede Sager, der, under Etin af at være fra det privilegerede Hammerum Herred, tilvirkes paa og sælges dem fra Fabriker udenfor Hammerum Herred. En saadan Nedsættelse turde maasse bidrage noget til ialtsald at formindste denne privilegerede Omløben med Bæver, som Privilegiet aldrig har tænkt paa at begunstige, men hvorved man, til stor Skade for den legitime Handel, ligesom vænner en Mængde Mennesker til Dagdriveri og meget hyppig fører dem ud paa Umoralitetens Veie.

Ejendot man ingenlunde tror det rigtigt, at Regjeringen, i den Udstrækning som forlangt, tilstræber Kompensation for den Afgang, der vil blive i Indtægterne, saa vilde man dog ikke finde det rigtigt i nogen væsentlig Grad at reise Modstand i denne Retning. Der er dog adskillige Omlægninger, der uden Skade for Statens Indtægter formentlig burde finde Steb.

Naar man ved Beskatning af Brændevin og bajerst O fordyrer tvende saa væsentlige Forbrugsgjenstande for Menigmand, hvad vi for Olets Vedkommende ville anse rettest end yderligere at gjøre, saa vilde det utvivlsomt være godt at yde Menigmand et Deberlag i Frigjørelsen af Kaffe, der allerede nu maa betragtes som Nødvendighedsartikel for Befolkningen, og som det maa anses ønskeligt i endnu højere Grad at gjøre dertil. En Frigjørelse af 12 Ore er saa stor, at man kan være vis paa, at den fuldt maa komme Forbrugeren tilgode, selv om der kjøbes i smaa Kvantiteter, hvad der ingenlunde er sandsynligt vil blive Tilfældet ved at frigive Ris.

Denne Artikel er ikke hidtil nogen almindelig Forbrugsgjenstand for Menigmand, og den vil neppe nogenlunde blive det; dertil kommer, at Frigjørelsen neppe vil mærkes i de Smaakjøb, disse gjøre, og vi tro derfor, at det vilde være heldigt at bibeholde Tolden herpaa. Derved vilde Staten beholde en Indtægt af henved 400,000 Kroner, og naar Olfatten forhøjes, som siden omtales, med 700,000 Kroner, vilde herved komme Æquivalent for Frigjørelsen af Kaffen, ved hvilken ingen indenlandsk industriel Virksomhed vilde forulempes.

Navnlig ligeoverfor den forhøiede Afgift paa Spiritus og O, som i væsentlig Grad sammer den mindre Demilde, maa det anses rigtigt, at Buntolden ogsaa forhøies, men der ligger